

- Unionin yleinen tuomioistuin on olettanut oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että asetus N:o 668/2010 ⁽³⁾ oli laillinen kantajaa koskevilta osin.
- Unionin yleinen tuomioistuin on olettanut oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että valittajan osalta toteutettujen toimenpiteiden puutteelliset perustelut eivät lähtökohtaisesti voineet johtaa unionin vastuuseen, ja se on oikeudellisesti virheellisellä tavalla jättänyt arvioimatta, oliko asiassa loukattu oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 423/2007 (EYVL L 103, s. 1).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 423/2007 kumoamisesta 25.10.2010 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 961/2010 (EUVL 2010, L 281, s. 1).

⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 (EUVL 2010, L 195, s. 25).

**Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 15.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen
(ensimmäinen jaosto) asiassa T-728/16, Tuerck v. komissio, 5.12.2017 antamasta tuomiosta**

(Asia C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara, B. Mongin ja L. Radu Bouyon)

Muu osapuoli: Sabine Tuerck

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-728/16, Tuerck vastaan komissio, 5.12.2017 antama tuomio on kumottava
- ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- Tuerck on velvoitettava korvaamaan tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Siltä osin kuin on kyse kansallisessa eläkekassassa saavutettujen eläkeoikeuksien Euroopan unionin virkamiesten eläkejärjestelmään siirtämiseen sovellettavista menettelyistä, sellaisena kuin niistä säädetään unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa, ensimmäinen valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin ei noudattanut unionin tuomioistuimen asiassa *Radek Časta* (tuomio 5.12.2013, C-166/12, 24, 28 ja 31 kohta) muodostamaa oikeuskäytäntöä, jonka mukaan toimenpiteeseen, jossa kansallisessa järjestelmässä saavutettuja eläkeoikeuksia edustava pääoma muunnetaan palvelusvuosiksi, jotka otetaan huomioon unionin eläkejärjestelmässä, sovelletaan unionin oikeutta. Tähän toimenpiteeseen kuuluu se, että otetaan huomioon pääoman arvostus siirtopyynnön tekopäivän ja henkilöstösääntöjen mukaisen tosiasiallisen siirtopäivän välisenä aikana. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissiolla ei ollut toimivaltaa vähentää siirtopyynnön rekisteröimispäivän ja pääoman tosiasiallisen siirtopäivän välisenä aikana tapahtunutta pääoman arvonnousua. Katsoessaan, että komissiolla ei ollut toimivaltaa suorittaa näitä vähennyksiä, unionin yleinen tuomioistuin rikkoi valittajan mukaan henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, laiminlöi komissiolle tässä artikkelissa myönnettyä toimivaltaa ja teki oikeudellisen virheen.

Toinen valitusperuste koskee oikeudellista virhettä siltä osin kuin katsottiin, että pääoman arvostuksen vähentämiseen voitiin soveltaa muuta kuin henkilöstösäännöissä vahvistettua korkoa ja että se voitiin suorittaa vain siirtokelpoisen pääoman perusteella. Pääoman arvonnousun vähentäminen on kuitenkin suoritettava henkilöstösääntöjen mukaisesti eli vakuutusmatemaattisen tasapainon säilyttäen, ja henkilöstösäännöissä säädetään tätä varten 3,1 prosentin koron soveltamisesta. Lisäksi kun unionin yleinen tuomioistuin viittasi ”siirtokelpoiseen” summaan, vaikka henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohdassa mainitaan, että asianomaisen eläkeoikeuksia vastaavien summien muuntaminen palvelusvuosiksi on suoritettava tosiasiallisen siirtämisen perusteella, se rikkoi tätä säännöstä ja laiminlöi unionin yleisen tuomioistuimen asiassa *komissio vastaan Verile ja Gjergj* muutoksenhaussa 13.10.2015 antamaa tuomiota (T-104/14 P).

Kolmas valitusperuste koskee oikeudellista virhettä siltä osin kuin komission henkilöstösääntöjen täytäntöönpanoa varten toteuttamat yleiset täytäntöönpanosäännökset asetettiin normihierarkiassa niiden yläpuolella olevien henkilöstösääntöjen edelle sekä perusteluvollisuuden laiminlyöntiä. Kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä henkilöstösääntöjen niiden säännösten vastaisella tavalla, jotka näillä yleisillä täytäntöönpanosäännöksillä on tarkoitus panna täytäntöön ja loukkasi periaatetta, jonka mukaan henkilöstösäännöissä, sellaisena kuin niitä on tulkittu unionin tuomioistuimen tuomiossa *Radek Časta*, ei sallita sellaisten summien muuntamista palvelusvuosiksi, jotka eivät aineellisesti edusta eläkeoikeuksia. Kolmannen valitusperusteen toisessa osassa komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvollisuutta, kun se katsoi ristiriitaisin perusteluin, että kansallinen eläkekassa oli näyttänyt toteen pääoman arvonnousun siirtopyynnön tekopäivän ja tosiasiallisen siirtopäivän välisenä aikana.

Neljäs valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki ilmeisen arviointivirheen ja laiminlöi perusteluvollisuutta todetessaan perusteettoman edun, jota ei valittajan mukaan ole. Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että perusteetonta etu muodostui siitä, että palvelusvuosiksi muunnettiin vain osa siirretystä pääomasta, kun taas valittajan mukaan siirtoa oli arvioitava siirtopyynnön tekopäivänä ja siihen sovelletaan tämän jälkeen ”laskennalliseen” rahastoon sovellettavaa järjestelmää, joka perustuu pääomanmuodostuksen järjestelmään. Neljännen valitusperusteen toisessa osassa komissio vetoaa perusteluvollisuuden laiminlyöntiin: unionin yleinen tuomioistuin totesi perusteettoman edun selittämättä tämän toteamuksen perusteluita komission sen väitteen valossa, jonka mukaan asianomaiselle virkamiehelle oli palautettu summa, joka oli enemmän kuin 3,1 prosenttia.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d’appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 23.2.2018 – Skype Communications Sàrl v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Asia C-142/18)

(2018/C 161/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d’appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Skype Communications Sàrl

Vastapuoli: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun direktiivin 2002/21/EY,⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan c alakohdassa oleva sähköisen viestintäpalvelun määritelmä ymmärrettävä siten, että ohjelmiston kautta tarjottua IP-puhepalvelua, joka terminoidaan yleisessä kytkentäisessä viestintäverkossa kansallisen numerointisuunnitelman kiinteän verkon tai matkaviestinverkon numeroon (muodossa E.164), on pidettävä sähköisenä viestintäpalveluna siitä huolimatta, että internetyhteys, jonka avulla käyttäjä pääsee kyseiseen IP-puhepalveluun, on jo itsessään sähköinen viestintäpalvelu, mutta ohjelmiston tarjoaja tarjoaa tämän palvelun korvausta vastaan ja tekee puhelujen välittämiseen ja terminointiin yleiseen kytkentäiseen puhelinverkkoon asianmukaisesti valtuutettujen telepalvelujen tarjoajien kanssa sopimuksia, joiden perusteella puhelut voidaan terminoida kansallisen numerointisuunnitelman kiinteän verkon tai matkaviestinverkon numeroon?